

Для вирішення проблеми ефективного використання відходів деревини для виробництва альтернативних джерел енергії, доцільно створити на базі підприємств лісопромислового комплексу виробництва з вторинного використання сировини. При цьому, технологічний процес переробки відходів повинен бути економічно ефективним, в іншому випадку, витрати на його здійснення повинні компенсуватися з іншого зовнішнього джерела.

Отже, утилізація відходів лісової промисловості, вивчення і дослідження процесів одержання з них екологічно чистого палива, є дуже перспективним напрямком, як для розвитку сучасної економіки, так і для поліпшення екологічного балансу, охорони навколишнього середовища. Рациональна переробка відходів деревини дасть можливість зменшити шкоду навколишньому середовищу, слугуватиме отриманню альтернативного джерела енергії і одержанню додаткового прибутку за рахунок його господарського використання і комерційної реалізації.

Література

1. Гелетуха Г.Г. Оцінка енергетичного потенціалу біомаси в Україні. – Ч. 1. Відходи сільського господарства та деревинна біомаса / Г.Г. Гелетуха, Т.А. Железна, М.М. Жовмір, та ін. // *Промислова теплотехніка*. – 2010. – Т. 32. – № 5. – С. 58 – 65.

2. Лотош В.Е. *Переработка отходов природопользования* / В. Е. Лотош. – Екатеринбург : Полиграфист, 2007. – 503 с.

Борис СИДОРУК, Андрій САВА

Тернопільська державна сільськогосподарська дослідна станція

ШЛЯХИ СТИМУЛЮВАННЯ ЕКОБЕЗПЕЧНОГО АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

В умовах реформування національної економіки, що супроводжується соціально-економічними перетвореннями на селі, одним із пріоритетних напрямів державної аграрної політики має бути розв'язання проблем використання й охорони земель, збереження, відтворення та підвищення родючості ґрунтів, запобігання розвитку деградаційних процесів та виробництва екологічно безпечних харчових продуктів, що є важливими чинниками для переходу на засади сталого розвитку, підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарського виробництва та гарантування екологічної і продовольчої безпеки країни.

Варто наголосити на тому, що сьогодні в наукових колах достатньо велика увага приділяється дослідженню питань формування економічного механізму екологічного регулювання та природоохоронної діяльності. Проте, питання впровадження та реалізації механізмів екологічно безпечного виробництва в Україні з врахуванням особливостей регіонального рівня, є мало дослідженими та недостатньо висвітленими у вітчизняній науковій літературі.

В такій ситуації, для встановлення розумної рівноваги еколого-економічних інтересів виробників та споживачів сільськогосподарської продукції необхідно розробити систему організаційно-економічних і фінансово-кредитних важелів впливу для забезпечення екологічної безпеки аграрної продукції, які, в першу чергу, повинні полягати в створенні економічних стимулів для виробництва безпечної продукції, а також у розвитку екологічно безпечного сільськогосподарського виробництва та впровадженні технологій органічного землеробства з врахуванням конкретних регіональних особливостей [2, с.150-154].

Варто наголосити на тому, що організаційно-економічний механізм управління природокористуванням на загальнодержавному рівні – це єдність функцій управління та економічних, правових, адміністративних, соціальних заходів, націлених на забезпечення ефективності та безпеки використання і охорони природного середовища, що ґрунтується на взаємозв'язку ринкового механізму й державного регулювання [1].

Отже, для стимулювання сільськогосподарських товаровиробників, як на національному, так і на регіональному рівні, при виробництві екологічно чистої продукції нами запропоновано

економічний механізм стимулювання екобезпечного сільськогосподарського виробництва, в який входять такі основні блоки: економічні важелі та стимули, що дозволяють забезпечити зацікавленість у виробництві екологічно чистої продукції; економічні санкції, які необхідно застосовувати до забруднювачів навколишнього середовища та порушників технології виробництва екологічно чистої продукції; організаційно-правові заходи – для покращення ефективності застосування окремих елементів економічного механізму [3, с. 278-283].

Необхідно відзначити, що в даному механізмі заохочувальні важелі впливу включають, насамперед, застосування пільгового оподаткування і кредитування, а також цінове стимулювання природоохоронної діяльності. При цьому, критеріями для вжиття заходів економічного стимулювання власників землі та землекористувачів до раціонального використання та охорони земель на регіональному рівні є, насамперед, ефективність відтворення і підвищення родючості ґрунтів відносно їх базового рівня при одержанні угідь у власність чи користування. Тут, маються на увазі показники підвищення вмісту у ґрунті гумусу та інших поживних речовин; зниження кислотності, заболоченості, засоленості та залісненості, а також створення протиерозійних споруд та виконання лісомеліоративних заходів землевласниками та землекористувачами. При цьому для визначення доцільності застосування заходів економічного стимулювання екологізації природокористування на місцевому рівні мають бути створені відповідні комісії у складі представників управлінь земельних ресурсів, сільськогосподарських товаровиробників та представників влади з економічних питань та фінансів.

Таким чином, економічні методи управління екологізацією природокористування повинні передбачати створення таких економічних передумов, які б стимулювали землекористувачів до покращення екологічної та соціальної ефективності їх діяльності.

Враховуючи сказане вище, можна зробити висновок, що проблема відтворення і ефективного використання ресурсного потенціалу сільських населених пунктів для свого вирішення потребує системного підходу та глобальних законодавчих рішень, а також розробки окремої державної програми і її адекватного фінансування.

Література

1. *Калініченко Т. Б. До питання формування організаційно-економічного механізму управління природокористуванням: [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.meprints.ksame.krakov.ua>.*

2. *Ратошнюк Т.М. Економічний механізм стимулювання виробництва екологічно чистої продукції / Т.М. Ратошнюк // Економіка АПК. – 2012. – №1 (25). – С. 150-154.*

3. *Хромушина Л. А. Екологізація сільського господарства як основа еколого-економічної безпеки / Л. А. Хромушина // Вісник СНАУ. Серія «Фінанси та кредит». – 2008. – № 1. – С. 278-283.*

Ірина СТРУТИНСЬКА

Тернопільський національний економічний університет

ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ РЕГІОН У СИСТЕМІ ПРІОРИТЕТІВ СТРАТЕГІЧНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ

Сьогодні макроекономічна стабільність є одним із пріоритетів у порядку денному країн світу, і Україна – не виняток. Вважаємо, що на сьогоднішній день Україна повинна опікуватися не лише налагодженням ситуації після критичних наслідків світової фінансової кризи, а паралельно вже зараз закладати основи для майбутнього благополуччя. Адже, формування атрибутів ринкової економіки безпосередньо стосується створення відповідної ринкової інфраструктури. Розвиток логістичної інфраструктури є однією із передумов активізації динаміки міжнародної торгівлі, інвестиційної привабливості регіонів та транскордонного співробітництва.

Посилення впливу глобалізації на національну економіку, посилює необхідність реформування вітчизняної інфраструктури логістики. У першу чергу це стосується логістичного